Ч. 15. Середа 3 лютого (21 січня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за злоюженем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи внутрішні. — З балканьского півострова. — З Росиї.

На оногдашній радї мінїстрів зложено остаточно проект закона язикового; але чи з того що вийде, то инша річ. Оба мінїстри земляки запротестували против деяких постанов. Др. Шрайнер запротестував головно против подїлу Чехії на округи а ческий мінїстер-земляк др. Жачек реклямував право ческого сойму до рішеня в справі подїлу на округи. Кажуть, що всї ческі партиї будуть рішучо і з цїлою силою поборювати згадане предложене та розпічнуть обструкцию. Внаслїдок того ходить з одної сторони чутка о скорім закритю сесиї, ба навіть о розвязаню палати послів, з другої знов доказують, що небавком настануть зміни в дотеперішнім кабінетї.

З Праги доносять під вчерашною датою: Вчера ческі демонстранти заатакували кількох нїмецких студентів, прибраних в краски, а вертаючих з „mensa academica" до нїмецкого касина, окликами: ганьба. Кількох з них піднесло палки в гору, хотїло струтити студентів з тротоару на улицю і побити їх, але полїция не допустила до того.

Взагалї мусїла вчера полїция інтервенювати кілька разів, щоби удержати спокій, бо бійки з нїмецкими студентами і ческою публикою часто повтаряли ся. На улици Генриха напали ческі хлопцї на нїмецких студентів; тодї над'їхала кінна полїция і розігнала їх. На площі Гавлїчка прийшло до досить грізної ситуациї, так що полїция мусїла по опорожненю площі замкнути єї; богато осіб арештовано.

„Єні Ґазетта" доносить, що протокол угоди австрийско-турецкої буде надісланий до Відня в середу. В міродатних кругах чим раз більше переважує пересьвідчене, що за кілька днів справа умови буде полагоджена. „Щурай Уммет" доносить, що австро угорский амбасадор маркґр. Паллявічінї поробив заходи у турецкого правительства в справі бойкоту. Одержав відповідь, що бойкот буде залишений по заключеню угоди.

В Сербії заперечують урядово вісти, немов би правительство призначило було якусь квоту для сербского посла в Константинополи для поваленя вел. везира Кіяміля. Так само заперечують вісти, немов би Сербія розпочала акцию в справі набутя новобазарского санджаку. — Сербска „Політіка" доносить, що мінїстер війни Живкович зажадає в скупштинї кредиту 33 міліонів динарів на войскові цїли. „Стампа" доносить, що то жадане в кругах старорадикалів стрічає на опір, особливо бувший мінїстер Пачу єст противний новому кредитови, позаяк доси ухвалено вже дуже богато на ту цїль. Мимо того старорадикали згодять ся на підвисшене военного кредиту.

Frankfurter Ztg. доносить з Константинополя, що Порта в ніякім случаю не відступить від жаданя управильненя границї з Болгарию. Порта наміряє ту справу віддати до рішеня конференциї і своє жадане підопре тим, що берлиньский договор узнає всхідну Румелію турецкою провінцию, отже границя не мала стратеґічного тілько адмінїстрацийне значіне. Тепер же, коли Румелія має на все лишити ся при Болгариї і границя має стати границею державною, мусить бути управильнена з войскового становища.

Амбасадори Зіновєв, Паллявічінї і инші були вчера по полудни у Порти і предложили спільний крок в справі порозуміня між Туреччиною а Болгарию, як в Константинополи так і Софії. Остаточне предложене зроблять амбасадори, коли нїмецкий амбасадор Маршаль одержить інструкцию від свого правительства. — Як „Єні Ґазетта" доносить, зажадає Туреч-

---

4)

Ясновидїнє
і що з тим вяже ся.

Написав К. Вербин.

(Дальше).

Все то не тревало довше як три мінути; не треба й казати, що гостї поразбігали ся. Кождий старав ся видобути ся на вільне місце і через кілька слїдуючих годин кождий думав лиш о тім, де міг би безпечно переночувати; про ясновиду всїм було байдуже.

Але на другий день, коли вже в містї трохи успокоїло ся, стрітив я єго на площи делля Сіньорія. Він хотїв мене поминути, але я єго зачепив.

— Вам вчера не зле удало ся — відозвав ся я до него. — Такої притомности, як ваша, то пошукати.

— Отже ви все ще сумніваєте ся о моїй силї — сказав він гнївливо і при тім зміряв мене недовірчивим поглядом від голови до ніг. — Хочете, щоби я вчерашний досьвід ще раз виконав?

— Я вам не вірю, хоч і як я подивляв вашу холоднокровність. Ваша відвага була без сумніву велика. Ви прецї стояли під склепленим каблуком, котрий кождої хвилї міг завалити ся.

— То дасть ся легко пояснити. Я перебував богато літ в сторонах, котрі безнастанно навіщує землетрясенє.

— Я то й здогадував ся. Але бо, видите, я фізіольоґ і знаю, як ви ту штуку виконали.

— Що? Що? Цїкавий я дуже. Хотїв би я знати, як то ви, так звані люди розуму, поясняєте собі мою надприродну силу?

— Чи чули ви вже коли щось про особисту рівновагу?

— Нї. Ще нїколи!

Я пояснив єму, що як в астрономії так і в споріднених науках показала ся конечність котувати хвилю, в котрій поодинокі люди відчувають наперед настане якоїсь елементарної події. Система нервова у деяких людий функционує далеко скорше як у загалу. — Моя особиста рівновага, на примір — сказав я — єсть, як то каже ся, по науковому, дуже коротка. Менї потреба ледви одної хвилинки, щоби відчути наперед якусь подію. Але ваша система нервова єсть ще чутливійша, бо ви відчули землетрясенє о цїлих десять секунд скорше від мене.

— Ніби до чого ви се говорите?

— Послухайте мене, сіньор Метеллї; я вам добре придивляв ся. Коли ви нам поставили питане: „Який знак хочете ще видїти?" — то була лиш пуста балаканина; ви не мали нїчого иншого на думцї, як лиш показати нам якусь штучку із свого репертоару. — Нараз ви поблїдли і сказали: „Землетрясенє?" — то був крик перепудженя, який вирвав ся вам з груди, але не питанє. Ви в тій хвили відчули, що надходить землетрясенє. Але вже в найблизшій хвили опанували ви ситуацию і додали: „То будете мати!" — Коли ви вимовили тоті слова, то й я відчув вже землетрясенє, а в кілька хвиль опісля стала ся вже була й катастрофа. От і все.

Він подивив ся хитро на мене.

— Чи хочете може розповісти то цїлому сьвітови?

— Таки й зроблю так в найблизшім часї.

— Ваше поясненє дуже інтересне. Оно то й справдї так було, але то може менї пошкодити. А як би я вам дав 100 фунтів, чи будете мовчати?

— Нї!

— То 200.

— Навіть і не за двіста.

— Отже кілько хочете?

— Ви мене не розумієте. Менї не о то розходить ся. З вас послїдний дурисьвіт і спекулюєте на майно ґрафинї. Що до мене, то я чоловік честний і не беру гроший за мовчанє. Отже ґрафиня довідає ся цїлої тої історії.

Він на то не сказав менї анї слова, лиш свиснув на фіакра. — Парк Катіне — крикнув він — але борзо! — Я сїв також до фіакра і казав повести себе до ґрафинї Джустерінї. Єї не було дома. — Ґрафиня поїхала до парку Катіне — сказав менї слуга.

На другий день стрітив мене Бравн.

— Чи знаєш вже щось найновійшого? — спитав він мене.

— Нї, щож такого? Щось про Метеллї'го?

— Таже про Метеллї'го. За ним вже й слїд пропав. В містї пішла чутка, що то він

чина від Болгариї 100 міліонів зараз, а 25 міліонів по трох або чотирох літах. В тій сумі містить ся вже відшкодоване за всхідну зелізницю.

Велику сензацию викликала в Росиї справа революционіста Азева, арештованого в Парижи. Показало ся, що Азев був тайним полїцийним аґентом, котрий лиш шпіґував революционістів. По розведеню в тій справі слідства, арештовано в Петербурзї бувшого директора департаменту полїцийного Лопухина, котрий стояв з Азевом в зносинах і намовляв его до викликуваня ріжних революцийних заколотів. Крім Азева арештовано бувшого помічника міністра кн. Урусова і кн. Долгорукова. У кількох визначних петербурских адвокатів переведено ревізию. Азев між иншими уложив яко член революцийного комітету і член тайної поліциї, замах на вел. князя Серґія, а Лопухин і кн. Урусов мали о тім знати.

Новинки.

Львів, дня 2-го лютого 1909

— **Іменованя.** Президия галицкої краєвої Дирекциї скарбу іменувала концептового практиканта скарбу, Генр. Аслановича, концепістом скарбу в X кл. ранґи при гал. властях скарбових. — Краєва Рада шкільна надала посади дійстних учителїв: Ант. Лукасевичеви при ґімназиї в Стрию і Волод. II длясі при школї реаль. в Снятині в IV ґімн. у Львові; Ант. Дудрикови, заступ. учит. при VI ґімн. у Львові | в ґімн. в Стрию; Евг. Ґржендзельскому з Ряшева в шк. реаль. в Снятині; — затвердила вибір о. Ал. Дуркота на духов. члена гр. к. обряду до окр. Ради шк. в Новім Торзї; Волод. Лесняковского, учит. 5 кл. шк. муж. в Копичинцях на репрезентанта званя учит. до окр. Ради шк. в Гусятині.

— **Кваліфікацийні іспити** на учителїв народних шкіл перед іспитовою комісиєю в Бережанах розпічнуть ся в другій половині лютого. Точний речинець буде оголошений пізнїйше. Подання заосмотрені в приписані документи належить жить вносити через дотичну окружну раду шкільну до ц. к. іспитової комісиї в Бережанах (будинок ґімназиї) найпізнїйше до 15 с. м.

— **Просьвітно-економічний конґрес** розпочав ся вчера рано около 10 год. величаво. Участників конґресу з ріжних сторін нашого краю з Буковини і росийскої України прибуло дуже богато. Зголосило ся звиш 800 участників. Головне перше засїдане мало після проґрами відбути ся в сали „Сокола“, котра одвак показала ся за малою, а що иншої салї годі було роздобути перше торжественне засїдане мусїло вібути ся в сали товариства „Яд Харузім“. Саля та около 10 год. була вже битком набита. О год. пів до 11 серед торжественного настрою відкрив засїдане заступник голови Тов а „Просьвіти“ др. Озаркевич. Вияснивши в своїй промові цїль конґресу повитав бесїдник присутних членів конґресу і висказав надїю, що сей перший просьвітно економічний з'їзд буде новим етапом в нашім культурнім розвитку і що користуючись з напрямів, вказаних конґресом, праця наша стане розширена, унята у нові, відповідні духови часу форми і стане підвалиною до нашого національного визволеня. Се бажане, — казав бесїдник — що походить певно із серця усіх тут присутних, нехай додасть нам відваги і терпеливости до дальшого мозольного труду і вже нинї можемо сказати, що праця наша видасть гарний плід. Тому глядім сьміло і з повною надїєю на красшу долю для нашого народу у нашу будучність!

По сих словах заступник голови конґресу відкрив засїдане, а в сали, в котрій доси панувала глубока тишина роздали ся нараз грімкі оплески, коли бесїдник звернув ся з окремим привітом до відпоручників з росийскої України, що приїхали звеличати 40 лїтний ювилей нашого товариства а тим самим і задокументувати єдність і спільність нашого народу по обох сторонах кордону. Др. Озаркевич відчитав поіменно отсих наших гостих зза кордону: Вп. пп. Миколу Левитского з Єлисаветграду: відпоручника від херсоньских артїлів; Корольову Ольгу і Кароля Василя: від київскої „Просьвіти“ та редакциї „Ради“; Доманицкого Володимира: від „Благодійного Товариства видаваня дешевих і користних книжок в Петербурзї“; Назарієва Олексу: від українського клюбу „Громада“ в Петербурзї; Костя Поливанова, відпоручника ред. „Рідний край“ в Київі; Вячесл. Липиньского з Затурець на Волині; Волод. Хреникова: від „Просьвіти“ в Катеринославі, Костя Мацієвича від „Сільско-господарского товариства в Полтаві“, артиста маляря Івана Северина та Віктора Приходька з Каменця Подільского. Кождого з тих гостий витали зібрані з незвичайним одушевленем грімкими оплесками. Так само щиро повитано також і гостий з Буковини, а то: Вп. пп. дра Льва Когута, Івана Прийму, Панталеймона Клима, Андрия Куриласа з Чернівців, Методия Оґродніка з Ростік та Н. Миколу Топущака з Кучурова вел.

Опісля предложив др. Окуневский до почесної президиї: Вп. писательку Наталю Кобриньску з Болехова; Ольгу Кобилянську з Чернівців; Ольгу Косач (Пчілку) з Київа; члена першого виділу „Просьвіти“, дир. Олександра Борконского; артільного батька Миколу Левитского; голови „Просьвіти“ Петра Огоновского, проф. дра І. Горбачевского (Прага); проф. Мих. Грушевского (Львів); проф. дра І. Пулюя (Прага); о. крил. Івана Чапельского (Львів); посла дра Евгена Левицкого; посла дра Костя Левицкого; видавця „Ради“ Евг. Чикаленка з Київа; голову першої української громади в Думі, Ілю Шрага з Чернигова; письменника дра Івана Франка та голову українского парляментарного клюбу у Відни, проф. Юліяна Романчука і віцемаршалка Буковини, посла і професора дра Стефана Смаль Стоцкого з Черновець. — Лісту сю принято однодушно, а дійстний провід обняв пос. Юл. Романчук. По промові пос. Романчука і привітної промови п. Левитського з України, відбув ся відчит пос. дра Олесницкого на темат: „Історичний огляд сороклїтної дїяльности тов. „Просьвіта“ і его пляни на будуче“.

Вчера по полудни розпочали ся засїданя секций, а вечером відбуло ся торжественне представлене в міскім театрі. Сим представленем звеличало товариство „Просвіта“ як найкрасше і найвеличавійше свій 40 лїтний ювилей. Саля театральна була виповнена по самі береги, а всім, що там були остане ся на цїле житє в памяти се представлене, на котре зложили ся дуже гармонійно і красно як кантата „Бють пороги“ так і вистава драми „Серед бурі“ та прекрасні знаменито придумані живі образи представляючі апотеозу „Просьвіти“. Перед представленем виголосив ще пос. др. Кость Левицкий відповідну до хвилї промову зі сцени до зібраної публики.

— **З Самбора.** В четвер дня 4 лютого відбудуть ся в домі „Руской Бесїди“ дорічні загальні збори членів „Тов. руской Шляхти“. Проґрама: О год. 9 рано відбуде ся служба Божа в самбірскій церкві, а потім о год. 10 30 загальні збори в отсим порядком: 1) Отворене зборів, 2) Звіт уступаючого виділу, 3) Звіт касовий і уділене абсолюториї, 4) Вибір нового виділу, 5) Згадка про колишнїх руских шляхотских героїв, 6) Вписи в члени тов., 7) Внесеня членів. — За виділ: о. Петро Погорецкий, предсїдатель. Франц Сїлецкий, секретар.

— **Дївчина як мужчина.** Президия берлинськоі поліциї мала сими днями немалий клопіт з якоюсь дївчиною. Дївчина тота подобала зовсім на мужчину; не досить, що мала зовсім мужеске лице, але й хід еї, ріст і всї рухи були мужескі до того степеня, що она

своіми чародійствами викликав вчерашне землетрясеня і нарід був так розлючений, що був би его убив на місци. Але він видко предвидів небезпечність, бо визначив собі сходини з ґрафинею в парку Катіне, де сказав ій, що еї убють і палату еї розвалять, скоро не втече з ним безпроволочно. А еі так очарували его чудеса, що она на то згодила ся і обое поіхали вечірним поспішним поіздом до Верони, де мають повінчати ся та зараз винести ся з Італії і поіхати до Монахова, де перебудуть медові місяцї.

— Сорок тисячів франків річноі ренти і хороша жіночка то не согірший інтерес.

— Та ему мабуть не так розходило ся о жіночку як о тих сорок тисячів річно. Тепер вже певно покине свій фах ясновиди а особливо ще коли Джустеріні запише ему цїле свое майно.

„Професор“ Берт Різе.

Літом 1907 загостив був до Европи американьский ясновида з Менгеттен „професор“ Берт Різе (чи то справдешний Американець, чи може може лиш американьский Німець, годі знати; він писав ся з американьска Reeze, а титул „професора“ одержав з божої ласки і своеі власноі). Був то ясновида, якого ще сьвіт не видав: мужчина літ 67, ясновида з малку, міліонер, чоловік, котрому за его лоб давали вже 80.000 долярів (400.000 кор.), і „професор“, котрий показував такі чудеса, що всі професори університетів не лиш на іх вид але на само оповідане про них аж зубами дзвонили. Так бодай увіряв той, що писав про него звістку в одній з німецких ґазет а котрий в своій скромности підписав ся лиш початковими буквами хоч і хвалив ся рівночасно, що знае ся і на метафізиці і на науках природних та не дасть собі пускати блахмана в очи. Отже той V. T. каже, що дожив такого:

„Я був вчера вечером у професора Різе сам один в комнатї. Він сказав менї, щоби я написам на картці імя моеі матери, на другій імя мого першого учителя а на чотирох инших щоби я поставив питаня, на котрі хотів би мати відповідь. Відтак вийшов проф. Різе з комнати і лишив мене самого. Я замкнув ся в комнаті і написав, як він менї казав. Відтак зложив я кожду карточку кілька разів і сховав кожду в иншу кишеню мого одіня. Опісля закликав я професора Різе, котрий за той час перебував в одній із подальших комнат готелю. Він написав тоді еврейскими буквами два реченя на карточцї, казав менї які небудь три букви вичеркнути, покласти ему руку на чоло а відтак сказав: Ваш перший учитель називав ся Мілан Кобалї. Так і було. Той учитель учив мене вісімнайцять літ тому назад в однім полуднево-угорскім містї читати і помер перед пятнайцяти роками. Професор Різе сказав менї також, в котрій з моіх кишень знаходить ся карточка з іменем учителя. Та й то вгадав. Він вгадав також імя моеї матери, ба навіть і дуже перекручене імя, яке я з пестощів надавав одній дамі. За кождий раз, коли він вгадав, сказав також, в котрій кишени знаходить ся дотична карточка і вгадав за кождим разом. Професор Різе розповів менї події з моеї минувшости, хоч знане іх повинно би було для него бути так укрите як для мене приміром минувшість якогось Ескімоса, померлого перед тисяч літами. Він випророкував менї також будучі події, котрі я буду міг небавком сконтролювати.

Але его пророцтва зовсім не були такі як тої грецкої вреики Пітиї, котрі можна було двояко розуміти і накручувати, як кому потреба. Він назвав менї зовсім незвістні імена, котрі в найблизшій будучности мали увійти в мое житє. Я дам о тім знати, скоро ті події докажуть віщий дух пророка; але в моіх очах той пророк вже нині зовсім а зовсім потвердив свою віщу силу. Я сховав собі тоті карточки разом з тим якимсь загадочним еврейским письмом професора, а при тім і заручаю вповні, що я в тім часі ані не був пяний, ані не зворушений, що не роблено ані не можна було зробити ніякої підозріної маніпуляциї, що той чоловік не міг в ніякий спосіб довідати ся тих фактів, які він вгадав, від нікого третого і що він ніколи в житю не міг набрати хоч би лиш якогось здогаду, що я там десь на сьвітї жию. Мое знакомство з професором Різе тревало цїлу годину а в кілька годин опісля, коли появлять ся отсї рядки, професор Різе буде вже в дорозї до своеі вітчини, до Америки.

І дійстно, професор Різи вибрав ся був в дорогу до Америки, але тота дорога крутила ся дуже по Европі і заким завела его над море, перейшла по всіляких містах, аж він остаточно опинив ся в Бремі, де знов наробив дива.

(Дальше буде).

робила вражіне мужчини перебраного за дівчину. Та й не мало мала клопоту з тої причини; скоро лиш показала ся десь на улици, поліция еї зараз чіпала, а в Гамбурзї і Берлині навіть арештовано еї; аж по лїкарскій ревізиї випущено еї знов на волю. Наконець тота нещаслива вдача так надоїла дївкиві, що она постановила убирати ся як мужчина. На то знов поліция не хотіла дозволити. З того завела ся межи нещасливою дївчиною а поліциею суперечка і дївчина, котрій тепер 24 літ, загрозила, що смерть собі зробить, скоро поліция не позволить їй убирати ся по мужески. Наконець станули в обороні дївчини два лїкарі, котрі заявили: Позаяк будова тїла молодої дївчини, еї лице, фіґура, хід і еї характер суть мужескі, то она лиш в жіночім одіню а не в мужескім може викликувати публичну соблазнь. На то оречене згодив ся президент поліциї. Він приймив дївчину на авдиенциї а пізнавши еї особисто, позволив носити мужеске одїне, але не дозволив змінити імени на мужеске, о що дївчина також просила.

— **Шпорт а публична безпечність.** Час вже, щоби ті львівскі любителї всіляких шпортів, що заєдно лиш придумують над тим, де і який би шпорт устроїти, подумали і о безпечности житя для других. Коли якому шпортовцеви хоче ся конче на зломане карку їхати чи ровером, чи самоїздом або й спускати ся санчками, то нехай їде з Богом хоч би й на там той сьвіт. Але не вільно нікому робити собі такі забави, котрі могли би другим шкодити, робити їх калїками або й позбавляти житя. А вже зовсім не повинно би ся устроювати таких шпортових забав на публичних улицях і в парках. Найвисша пора, щоби власти безпечности раз в то вглянули і зробили конець забавам, що можуть другим лиш шкоду робити. Львівских шпортовців і великих і малих опанувала видко якась манія спускати ся на публичних місцях санками Вже тілько було всілякого калїцтва внаслїдок того шпорту а мимо того якось нїхто о тім і не думає, щоби такій забаві раз конець зробити. Вчера в стрийскім парку знов якийсь шпортовець санковий наробив калїцтва; спускаючись з гори, виїхав несподївано на стежку і наїхав санками на паню Б. і еї доньку та перевернув обі на землю. Панї Б. зломила при тім руку а донька так собі лице покалїчила, що др. Ясїньский, котрий обом паням подав першу поміч, мусів їй аж рану над оком зшивати.

— **В сьвіт за очи.** В суботу по полудни вийшли з дому родичів 14 лїтна Мария М. і 16 лїтна Альфреда Д., учениці одної зі шкіл монастирских у Львові. Обі білявки були убрані в суконки бронзові краски і такіж пальтоти. М. мала снїговцї на ногах і бронзовий капелюх з білою стяжкою а Д. ґранатовий. Перша з них написала до родичів лист з загроженем, щоби не шукали за нею, бо смерть собі зробить. Позаяк обі одержали добрі сьвідоцтва і не мали анї сотика, то єсть здогад, що хтось намовив їх до втечі, щоби опісля втягнути з них зиски. Доси не удало ся їх відшукати.

— **Міжнародний мантій.** В першій половинї грудня м. р. мешкав в Кракові в однім з тамошних готелїв молодий чоловік, що замельдував ся як Джон Вайтер, родом з Льондона, лектор анґлїйского язика в черновецкім університетї. За час свого побуту в Кракові успів познакомити ся з ріжними знатними людьми з научного та артистичного сьвіта в Кракові, які радо приймали у себе симпатичного Анґлїєць, чоловіка впрочім образованого та з великопаньскими манерами. Анґлїєць користував ся заключеними знакомствами в той спосіб, що вимanював у знакомих грошеві суми, а як вже бачив, що перебрав міру, та що его „зделки“ стають бути підозрілими для людий, з котрими мав зносини, зник з Кракова, надувши дуже богато людий на великі суми. Між иншими один професор краківского університету дав Вайнерови 500 К, яких ему „на хвилю“ було потреба, бо „згубив“ портфель, та поки ему родина пришле з Льондону потрібні гроші. Відтак появив ся Вайнер в Косові та хотів видурити від директора тамошної санаториї значну суму, буцїм то для професора Лютославского. З Косова виїхав та вже по кількох днях появив ся в Венециї. Та тут спотикнула ся ему нога, бо попав в руки тамошної поліциї. Віденьска поліция слїдила за ним по причинї численних обманьств, яких він допустив ся у Відни. Хто сей обманщик, не знати. Краківска поліция сконстатувала, що він не є ніякий лектор, а за те дуже зручний обманець. В часї арештованя его в Венециї найдено при нім флякон з хльороформом, з чого заключають, що він допускав ся також в цїли ґрабежи нападів на пасажирів, що їхали зелїзницею.

— **Страшне самоубийство офіцира.** По недавнім самоубийстві поручника Шнайдера в Перемишли, котрий динамітовим патроном відобрав собі жие, доконав другий офіцир самоубийства в неменше страшний спосіб. Поручник Ґустав Моґіла Станкевич поуставляв в своїй комнаті на першім поверсї всю знадобу на серединї, облив річи і себе нафтою а відтак підпалив. В пів години опісля добачено дим і полумінь, що видобували ся з комнати, а рівночасно було чути вистріли патронів вибухаючих в огни. На місце події прибігла поготівля войскова а що не могла дати собі ради з огнем, завізвано сторожу пожарну. Пожарники влїзли крізь вікно до комнати а відтак через стелю і на під, де вже зачали були горіти бальки, та остаточно угасили огонь. Поручника найдено страшно попеченого на цїлім тїлї і в непритомнім станї відвезено до шпиталю. Яка була причина самоубийства, не знати. Як би й не було, а три самоубийства офіцирів в Перемишли в розмірно короткім часї по собі і то убийства доконувані в так страшний спосіб, кидають ярке сьвітло на відносини войскові між офіцирами.

Телеґрами.

Париж 2 лютого. В палатї послів Пресансе інтерпелював президента кабінету Клемансо з причини, що він докоряв ему трусливостию в справі его поєдинку з Боррером та сказав, що демократам вже досить того автократа. Президент міністрів зажадав від палати ухваленя вотум довіря правительству. Палата в голосованю відкинула 324 голосами против 195 звичайний порядок дневний а відтак 315 голосами против 122 приняла резолюцию, висказуючу сожалїнє, що справи особисті виводить ся перед форум палати та висказуючу надію, що правительство буде і дальше поступати в здійстненю своєї проґрами.

Каракас 2 лютого. Міністер Алькантара поручив ґенеральному прокураторови потягнути Кастра до судової одвічальности за намову до убитя президента Гомеза.

Константинополь 2 лютого. Палата послів радила вчера дальше над справами македоньскими. Дискусия була дуже оживлена. Турки і Болгари голосували за утворенем мішаної комісиї парляментарної для розслїдженя спорних справ; Греки були тому противні. — Молодотурок Габіб боронив правительства від закину, що оно не відобрало оружия революцийним комітетам, бо то було би довело до проливу крови, що Австро-Угорщина і патріархат хотїли викликати. Коли бесїдник сказав, що Австро Угорщина позискала грішми кількох злодюгів в косівскім вілясті, кількох послів запротестувало против того і зажадали виясненя. — Болгарин Дорев відповідав в зручний спосіб на виводи Греків і серед оплесків заявив, що всї повинні залишити спори і поносити жертви в інтересї оттоманьскої єдности.

Петербург 2 лютого. (П. Аґ.) Новоіменований міністер маринарки Боєводский утворив окрему комісию під проводом контрадмірала Ґраматікова, котра має розслїдити донесеня часописий о службових провинах всмаринарці.

Шанґай 2 лютого. (Б. Райтера) Вчера відкрито тут межинародний конґрес океаньский.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середне-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·04, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·4[illegible], 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·3[illegible],** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·32,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·36, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·16 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

В друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).